

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/333/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512212898
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7512212898.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu E. H. s.r.o., Y., D. XX, IČO: 35 925 922, proti žalovanej T. X., bytom X. P. Y., Y. K., za účasti vedľajšieho účastníka Občianske združenie Právna pomoc spotrebiteľom, Košice, Sofijská 13, IČO: 42 247 268, zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom, Košice, Budapeštianska 8, o zaplatenie 1.064,97 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 10C 259/2012-88 z 15.1.2013 Okresného súdu Košice-okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka.

Vedľajšiemu účastníkovi sa prisudzuje náhrada trov odvolacieho konania vo výške 16,94 €, spočívajúca v trovách právneho zastúpenia a žalobca je povinný ju zaplatiť JUDr. Ladislavovi Miklušovi, advokátovi, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom žalobu zamietol, žalovanej náhradu trov konania nepriznal a žalobcu zaviazal zaplatiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi v sume 198,20 € na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Pri rozhodovaní vzal do úvahy vznesenú námietku premlčania a žalobu zamietol, nakoľko žalobca si nárok neuplatnil v trojročnej premlčacej lehote, keď tento si mohol uplatniť najneskôr 31.5.2008 a žalobu na súd podal až 30.7.2012. Vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania pozostávajúcich z odmeny za dva úkony po 61,41 € a režijného paušálu.

Rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajší účastník napadol včas podaným odvolaním žalobca a to z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., navrhol ho zmeniť a náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi nepriznať. Mal za to, že náhrada trov v sporovom konaní sa spravuje primárne zásadou úspechu a z hľadiska výsledku konania, ktorý je rozhodujúci pre aplikáciu § 142 ods. 1 O.s.p. vedľajší účastník nemal vo vzťahu k úspechu či neúspechu v tomto konaní žiadny vzťah a z rozhodnutia o veci samej mu neplynú žiadne práva či nárok. Tvrdil preto, že v tomto konaní pri rozhodovaní o náhrade trov konania na vedľajšieho účastníka je možno aplikovať zásadu úspechu, lebo ten vo veci samej úspech alebo neúspech v konaní nemal. Úspech vedľajšieho účastníka nie je automaticky daný úspechom toho účastníka, popri ktorom vedľajší účastník má v konaní vystupovať. Uplatnenie nároku na náhradu trov konania vedľajším účastníkom je aj v rozpore s dobrými mravmi, predstavuje výsledok účelovosti jeho postupu a zneužívanie ust. § 93 ods. 2 až 4 O.s.p. a evidentne je motivované len snahou o dosiahnutie prospechu titulom uplatnenia náhrady trov konania. V prípade právnickej osoby, ktorej deklarovaný predmet činnosti je ochrana práv spotrebiteľov sa javí ako dôvodné predpokladať, že na realizáciu takejto činnosti bude dostatočne odborne a personálne vybavená. Trovy

právneho zastúpenia uplatnené vedľajším účastníkom podľa neho nepredstavujú účelne vynaložené trovy.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol napadnutý výrok potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Namietal, že už len v rámci princípu rovnosti zbraní nie je spravodlivé vyžadovať, aby proti žalobcovi, ktorý inicioval tisíce konaní v celej Slovenskej republike a je zastúpený silnou advokátkou kanceláriou vystupovali iba laici združení v občianskom združení bez právneho zastúpenia. Trval na tom, že jeho trovy boli jednoznačne účelne vynaložené a práve vďaka kvalifikovanému zastúpeniu vedľajšieho účastníka prostredníctvom advokáta žalovaná mala v konaní úspech. Zdôraznil, že námietku premičania nie je možné vznášať paušálne bez znalostí veci a jej posúdenia. Je nepochybné, že v súlade s Ústavou Slovenskej republiky aj Občianskym súdnym poriadkom mal právo zvoliť si na zastupovanie advokáta.

Odvolací súd na základe podaného odvolania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal vec bez nariadenia pojednávania, preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka aj s konaním, ktorému predchádzalo (§212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Žalobca podal odvolanie z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., teda že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesprávnym posúdením veci je mylná aplikácia výkladu právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na zistený skutkový stav nemožno vôbec použiť.

Po preskúmaní veci v rozsahu uplatneného odvolacieho dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutiu súdu prvého stupňa nemožno vytknúť, že by na zistený skutkový stav aplikoval neprávne zákonné ustanovenie alebo použité zákonné ustanovenie nesprávne vyložil.

Podľa § 93 ods. 1 O.s.p. sa ako vedľajší účastník môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má na jeho výsledku právny záujem, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Týmto osobitným predpisom je aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (odkaz 10a pod čiarou k § 93 ods. 2 O.s.p.).

Vedľajší účastník podľa ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. vstúpi do konania buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého účastníka urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností prípadu.

V tomto konaní ide o vec, ktorá má charakter spotrebiteľského sporu a vedľajší účastník ako právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, má oprávnenie vyplývajúce mu zo zákona vystupovať v konaní a nemusí pritom preukazovať právny záujem na výsledku konania. Keďže vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno vyvodiť záver, že rovnako ako „hlavný účastník“ má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky). Toto právo v rámci občianskeho súdneho

konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom a vzniká mu zároveň právo na náhradu trov konania kde podľa § 137 ods. 1 O.s.p. patrí aj náhrada trov právneho zastúpenia, ktorá môže byť priznaná len v prípade, ak právo na náhradu trov právneho zastúpenia vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého vedľajší účastník vystupoval.

Z obsahu spisu vyplýva, že Občianske združenie OZ právna pomoc spotrebiteľom listom doručeným súdu prvého stupňa dňa 8.8.2012 oznámilo, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane žalovanej a zároveň predložilo plnú moc pre advokáta JUDr. Ladislava Mikluša. Požiadalo o doručenie žalobného návrhu s prílohami a následne bolo súdu doručené písomné vyjadrenie vedľajšieho účastníka k žalobe dňa 10.1.2013. V tomto vyjadrení, ako aj na pojednávaní dňa 15.1.2013, ktorého sa právny zástupca vedľajšieho účastníka zúčastnil, poukázal na premlčanie nároku.

V posudzovanej veci súd prvého stupňa správne postupoval, ak pri rozhodovaní o trovách vedľajšieho účastníka postupoval podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p..

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Citované ustanovenie vyjadruje základnú zásadu uplatňujúcu sa pri náhrade trov konania, pretože úspešný účastník má nárok na náhradu trov tohto konania. Súd tak uplatňuje zásadu zodpovednosti za výsledok sporu (zásada úspechu). Predpokladmi vzniku nároku na náhradu trov konania sú plný úspech vo veci a účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva.

Žalovaná, na strane ktorého vystupoval vedľajší účastník, uplatňujúci si náhradu trov konania, mala vo veci plný úspech, lebo žaloba žalobcu proti nej bola v celom rozsahu zamietnutá. Odvolací súd teda posudzoval, či trovy konania uplatnené vedľajším účastníkom v posudzovanej veci a napokon aj priznané súdom prvého stupňa, boli účelne vynaložené.

Účelnosť vynaložených trov je potrebné posudzovať individuálne v každej veci podľa okolností, za ktorých vedľajší účastník do konania vstúpil a či v konaní vykonal konkrétne úkony. Pritom vynaložené trovy tak účastníka aj vedľajšieho účastníka konania musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo, ako v tomto prípade, procesná ochrana proti takémuto nároku.

Odvolací súd v danom prípade je toho názoru, že úkony právnej služby, predstavujúce trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka boli v priamej príčinnej súvislosti s procesným postojom žalovanej k predmetu konania a prispeli k procesnému úspechu žalovanej v konaní. Vedľajší účastník vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe, ale aj v prednese na pojednávaní poukazoval na skutočnosti, o ktoré sa opieral súd prvého stupňa pri odôvodnení svojho rozhodnutia vo veci samej. Úkony právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, ktorý bol pri obrane žalovanej aktívny, boli vykonané efektívne a v príčinnej súvislosti so zamietnutím žaloby súdom prvého stupňa.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd považuje záver súdu prvého stupňa o dôvodnosti a účelnosti priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi za vecne správny. Preto rozsudok v jeho napadnutej časti - výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, § 224 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p..

Účastníkmi odvolacieho konania boli žalobca a vedľajší účastník, keďže o právach a povinnostiach žalovanej sa v odvolacom konaní nerozhodovalo a predmetom odvolacieho konania bolo iba rozhodovanie o trovách konania vedľajšieho účastníka.

V odvolacom konaní mal úspech vedľajší účastník, ktorý si uplatnil nárok na náhradu trov konania (vo výške 38,52 €). Odvolací súd mu priznal náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z odmeny za jeden poskytnutý úkon právnej služby - jeden úkon za podané vyjadrenie v odvolacom konaní z 8.7.2013 a to vo výške 9,13 € a k tomu režijný paušál 7,81 €. Poskytnutie tohto úkonu právnej služby považuje odvolací súd za účelné. Predmetom odvolacieho konania boli len trovy konania v sume 198,20 €, čo je tarifná hodnota veci v odvolacom konaní (§ 10 ods. 1 cit. vyhl.). Odmena však patrí iba vo výške polovice základnej sadzby tarifnej odmeny, teda nie vo výške 18,26 €, ale len vo výške 9,13 € za úkon v súlade s § 14 ods. 3 písm. b/ cit. vyhl..

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.